

KANDIDATENS NAVN: HARALD KOLLSTRØM

E-POST: hakolls@online.no

MOBILNR: 45 6350 45

SPØRSMÅL TIL UTDYPING :

1. Gudstjenestelivet er i støpeskjeen og enkelte menigheter også i vårt bispedømme er med i forsøksordningen med nye reformer. Hva er viktig for deg å få fram i arbeidet med denne reformen?
2. Hvordan vil du at kirken skal håndtere de endringer i samlivsformer som vi møter i vårt samfunn?
3. Kirken lever lokalt, sies det. Hva er for deg viktig å gjøre for å styrke og stimulere menighetene lokalt ?
4. Den norske kirke skal finne fram til nye former for samarbeid med staten – hva vil du legge vekt på i utformingen av dette samarbeidet ?

.....

1.

Vi har deltatt i forsøksordningen, og det som jeg har opplevd som det mest positive er:

- Bedre muligheter for å få til en inkluderende gudstjeneste med lavere terskel for menigheten, særlig for de mer kirkefremmede
- Vi kan ta med oss det vi ser på som verdifullt fra den gamle ordningen i tillegg til det vi velger å beholde fra den nye. (for eksempel klokkebønnen)
- Bedre muligheter for å få til en gudstjeneste som appellerer mer til følelseslivet
- Ser også den nye gudstjenestereformen som en mulighet til å få tilpasset og endret kirkerommet mer i samsvar med det vi ønsker å oppnå med den nye reformen

2.

Grunnholdningen er på linje med de fleste innenfor kirka. Det naturlige og foretrukne samliv er mellom mann og kvinne. Slik er det, og slik må det fortsatt være. Ekteskapet mellom mann og kvinne har sitt grunnlag i skaperverket og har sin tradisjon i de fleste kulturer og religioner over hele verden. Utfordringen for den norske kirke og samfunnet ellers, er å finne fram til ordninger som ikke støter mennesker vekk fra kirka, også for de som har andre samlivsformer. En løsning kan være at ekteskapsinngåelse finner sted utenfor kirka. Så får de som ønsker det, bli velsignet i kirka i tillegg. Et hjertesukk til slutt: Denne debatten tar altfor mye tid og krefter. Vi må bli ferdig med dette spørsmålet og ikke til stadighet gå nye runder. Vi burde bruke mer av tiden på oppgaver som er mye viktigere for det store flertallet i kirka.

3.

Med lang erfaring fra menighetsråd og Fellesråd vet jeg at det er ikke de lokalene planene som mangler. Ønsker om et rikere kirkeliv er alltid til stede og de frivillige medarbeiderne gjør som best de kan ut fra oppsatte mål, tid og ressurser. Som medlem av Bispedømmerådet ville jeg prøve på å få større forståelse for det arbeidet som de lokale menighetsråd og de frivillige gjør, slik at de prosesser og aktiviteter som settes i gang fra sentrale myndigheter er mer i tråd med den hverdag som menighetene

opplever. Det å være en støtte og en ressurs for det lokale menighetsliv er oppgaver som det bør legges større vekt på.

4.

Det kan sies veldig kort: Først og fremst herre i eget hus. Det blir da naturlig at en får et samarbeid som er basert på gjensidig forståelse og respekt. Større råderett vil også gi større ansvar for å få til et godt samarbeid og samtidig ta hensyn til alle grupperinger i samfunnet. Det har i debatten kommet fram forskjellige modeller for hvordan samarbeidet/adskillelsen med staten skal organiseres. Dette er et spørsmål som må diskuteres videre, og vurderes ikke bare prinsipielt, men også pragmatisk. Selv den beste modell blir ikke bedre enn de ressurser som følger med.